

Glæde og Beredvillighed Forslagets Princip: at der ydes de gamle Pensionister ca. 1 Mill. Kr. mere for at bedre deres Livsvilkkaar, og vi gør det saa meget hellere, naar vi ser hen til, hvorledes hele denne Pensionsordning har udviklet sig. Tager vi Pensionisterne fra før 1913, ser vi, at det drejer sig om 1 970 Egenpensioner og 2 790 Enkepensioner. Gennemsnittet for disse Pensioner er efter de Lovregler, hvorefter de vedkommende er afskediget, 935 for Egenpensioner og 330 Kr. for Enkepensioner. Det var altsaa det, man bød vore afskedigede Tjenestemænd og deres Enker at leve for. Det udgør normalt et Beløb paa 2 758 000 Kr. Som Følge af de stadig voksende Tillæg er Egenpensionernes Gennemsnit 935 Kr. vokset til 1 950 Kr., og Enkepensionernes Gennemsnit er fra 330 Kr. vokset til 1 150 Kr., hvorved de 2 758 000 Kr. er vokset til 7 063 000 Kr. Med andre Ord, der er sket en virkelig smuk Forhøjelse. Pensionisternes Krav gik ud paa at tilvejebringe Ligestilling for deres Vedkommende med den Stilling, Pensionisterne fra efter 1919 har. Det vilde betyde en Stigning af de ca. 7 000 000 Kr. op til ca. 10 796 000 Kr. Med andre Ord, der er en Gennemsnits-difference paa Pensionerne til Pensionisterne fra før 1913 og dem efter 1919 paa ikke mindre end 35 pCt., og vi gaar med Glæde med til at bøde paa dette Forhold.

Men medens vi saaledes er ganske enige med Finansministeren med Hensyn til det Beløb, han mener at kunne afse til dette Formaalets Fremme, er vi ganske uenige med ham, naar det drejer sig om Fordelingen af denne Million. Thi Lovforslaget fremtræder som givende Pensionisterne en ren Almisse, som et Udtryk for en ren Understøttelseslovgivning, og en saadan Behandling synes jeg ikke, vore Pensionister fortjener. Vi ser jo i Lovforslaget og i Motiverne, at der ved Fastsættelsen af den enkeltes Pension skal tages Hensyn til andre Understøttelser, til Næringsdrift og Formueindtægt, som den pensionsberettigede maatte have. Jeg tror, at vi i det Udvalg, som der allerede har været talt om, at dette Lovforslag bør henvises til, vil kunne skabe Regler af en saadan Art, at al Vilkaaarlighed med Hensyn til Fordelingen af denne Million Kroner bliver fjernet. Derfor ønsker vi at tage dette Spørgsmaal op og at behandle det saa hurtigt som muligt, saaledes at Pensionisterne saa hurtigt som muligt kan nyde godt af de Goder, dette Lovforslag byder.

A. M. Hansen: Af Tabellerne, der ledsager Lovforslaget, fremgaar det, at der er et betydeligt Antal af de gamle Pensionister, som til Trods for alle Tillæg endnu har for lidt. Jeg finder derfor, at det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen udtrykte sig for forsigtigt, naar han sagde, at det var muligt, der endnu fandtes Pensionister, der har for lidt. Disse Tabeller viser tydeligt og klart, at der endnu er en hel Del Egenpensionister, som har under 1 000 Kr. om Aaret, alle Tillæg iberegnet. Det maa siges at være for lidt. Navnlig er der mange Pensionister fra før 1913, der er uforsvarligt ringe stillet. Jeg tror derfor, at man fra alle Sider vil erkende Nødvendigheden af at komme disse daarligst stillede Pensionister til Hjælp. Det er mig en Glæde at kunne tilsige min og mit Partis Støtte og Medvirken til at faa løst dette Spørgsmaal. Om det løses bedst indenfor de Rammer, der er angivet i Lovforslaget, bliver der Anledning til at komme tilbage til i Lønningsudvalget. Det lader i hvert Fald til, at de ærede Medlemmer, der har haft Ordet for Partiet Venstre (Søren Svendsen) og det konservative Folkeparti (Johannes Lou), er gaaet skarpt imod den Ordning, der her er foreslaaet med Hensyn til Fordelingen af Tilskuddene til Pensionisterne. Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou udtaler sig alt for skarpt, naar han vil kalde dette for en Almisselov. Det lyder næsten, som om dette Ord ikke saa meget bliver sagt for at høres her i Salen, men at det af en bestemt Grund skal slynges ud af Vinduet. Man opnaar ikke noget ved at gøre et Forsøg paa at skabe Agitation paa dette Spørgsmaal. Al Pensionslovgivning har tidligere her paa Rigsdagen vist sig at kunne samle alle Partier i Enighed, og jeg tror derfor, det er uklogt at begynde Forhandlingerne om dette Forslag med at gøre Forsøg paa at give det ene Parti større Ære og tillægge det større Iver for at tilvejebringe et godt Forslag end de andre Partier. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou havde undladt at sige dette skarpe Ord om Almisselovgivning. Om vi kan finde bedre Rammer for Tildelingen af dette Tilskud, er jeg og mit Parti villige til at gaa ind i en Forhandling i Udvalget om. Hovedsagen for os er, at man faar en god Løsning, og ved en god Løsning forstaar jeg, at vi saa vidt muligt yder Retfærdighed overfor de gamle Pensionister. Det vil vi fra vor Side være med til i det kommende Udvalgsarbejde.